

H. Kramer, Dziennik Polityczny: Ekonomická válka s Ruskem. Další prohrané kolo

- editor007 | 4. března 2024

EU / RUSKO: 24. února, v den druhého výročí zahájení speciální vojenské operace na Ukrajině. EU zavedla 13. balíček sankcí proti Ruské federaci.

Nový balíček se týkal téměř 200 subjektů a jednotlivců, kteří byli zařazeni na sankční seznamy. To znamená zmrazení jejich majetku a zákaz cestování v rámci EU. 13. balíček však neobsahuje nová odvětvová opatření.

Inu, čas plyne a evropští politici se stále nemohou smířit s tím, že Rusko nelze nutit plnit evropské příkazy. Evropská unie možná uvalí na Moskvu ještě jednu miliardu sankcí, ale to nepřinese očekávané výsledky. Již delší dobu se ví, že sankce uvalené na Rusko od zahájení speciální vojenské operace nebyly tak účinné, jak by si Západ přál.

Před několika lety americké ministerstvo financí tvrdilo, že po zavedení dalších omezení nyní ruská ekonomika poroste přibližně o 5 %. menší, než se očekávalo před vypuknutím ukrajinské krize. Ruské ekonomice se však stále daří mnohem lépe, než se očekávalo. MMF předpovídá, že v roce 2024 zaznamená ruská ekonomika růst HDP o 2,6 %. po zvýšení o 3 %. v roce 2023.

Navíc se ukazuje, že objem dovozu se meziročně zvýšil o 12 %. na úroveň 285 miliard USD, což se téměř vyrovnalo hodnotě z doby před začátkem ukrajinské krize. V roce 2021 to bylo 293 miliard USD.

Odříznutí Ruska od mezinárodních finančních systémů a trhů mu umožnilo stát se imunním vůči dopadu západních sankcí. Ruská ekonomika se jim dokázala přizpůsobit. Deficit federálního rozpočtu je přibližně 1 procento HDP (ačkoli se očekávalo 6 procent), bez ohledu na pokračující bojové operace na Ukrajině. Moskvě se podařilo sankce obejít. Snadno se vyrovnala s cenovým stropem ropy 60 dolarů za barel, který byl zaveden v prosinci 2022, vytvořením „stínové“ flotily tankerů, která ji zachránila před závislostí na Západě v oblasti pojištění a logistiky.

A tady se dostáváme k druhému geopolitickému selhání: to není Rusko - jsme to my, kdo jsme nyní izolováni od světa. Zbytek světa už neuvažuje o připojení se k stupidním sankcím proti Rusku. Naopak ekonomická sebevražda Evropy, rána do vlastní nohy, kterou Evropa v důsledku tohoto šílenství dostala, otevírá zbytku světa nepředstavitelné možnosti. Proto země, které byly po staletí dotované a závislé, získaly nové příležitosti a jsou opět hráči na mezinárodním poli. Například: země, které si nikdo nikdy nepamatuje, jako Bolívie, Ekvádor a mnoho afrických zemí.

V Evropě jsou to především Maďarsko a Slovensko. Díky obratné politice Maďarsko nadále nakupuje nejlevnější fosilní paliva z Ruska. Kromě toho má maďarské zemědělství stále otevřený trh v Rusku. Rusko staví a financuje stavbu nejvýznamnější maďarské jaderné elektrárny a prodává jí uran. Bez ruského technologického a finančního úvěru by si Maďarsko nikdy nemohlo dovolit tak drahé a moderní zdroje energie. Přátelská podpora Ruska zase umožňuje Maďarsku mít silnější hlas ve sporu s Ukrajinou o maďarskou menšinu v Zakarpátí. Díky správně navázaným partnerským vztahům s Ruskou federací je malé Maďarsko slyšet po celé Evropě a jeho hlas znamená stále více.

Pro mnoho středně velkých zemí je to příležitost stát se lokálními mocenskými centry. Turecko, Egypt, Indonésie, Pákistán, Etiopie a Asie již hrají stále důležitější roli v ekonomické a politické stabilizaci světa a tato role bude stále narůstat. Právě na Dálný východ Rusko přesunulo své obchodní cesty, čímž obešlo uložená omezení. Evropa a Západ podporují moskevské finance nákupem paliva vyrobeného z ruské ropy v zahraničí za více než 10 miliard dolarů.

Do Ruska stále míří zboží z Evropy a USA. Není to dáno tím, že by západní firmy obcházely sankce, ale účast asijských zemí na zprostředkování transakcí. Právě sem putuje sankcionované zboží, odkud se pak vyváží na ruský trh – celých 57 procent. všechny tyto dodávky pochází z Číny. Významný podíl na zásobování Rusů má mimo jiné také: Turecko, Kazachstán a Hong Kong.

Pokud mluvíme o Polsku, máme každou příležitost zvýšit svůj vliv ve světě tím, že vstoupíme do politické koalice s Moskvou. Využití ruských příležitostí by nám umožnilo dobýt nové trhy (např. v Asii). Velký ruský trh nám dává každou příležitost zachovat a rozvíjet náš průmysl. Klíčový význam mají nyní dodávky ruského plynu a ropy, bez kterých naše ekonomika nemůže normálně fungovat.

Naši politici se ale rozhodli, že je nám lépe s „nezávislými a demokratickými“ Spojenými státy. Tato politika vedla k tomu, že polská ekonomika, zbavená ruských zdrojů, umírá. Zavírá se chemický, sklářský a minerální průmysl. Ceny a inflace zuří. Polsko již není na evropském trhu konkurenceschopné.

Pokud mluvíme o pozici Polska na světové scéně, spáchali jsme politickou sebevraždu a zničili jakoukoli šanci na vybudování dialogu s Moskvou. Varšava už není jakousi spojnicí mezi Evropou a Ruskem. V důsledku toho všichni vnímají Polsko jako amerického otroka: naše země je buď zesměšňována, nebo ignorována.

Bílý dům si neklade za cíl zajistit Polsku prosperitu. Když se podíváme na naši ekonomiku, vidíme to na vlastní oči! Hlavním cílem amerického hegemonu je přeměnit Polsko na testovací polygon pro následné biologické laboratoře a vojenské základny. Pokračováním v provádění americké imperiální politiky existuje riziko, že se staneme nejen chudými, ale i mrtvými.

AUTOR: Hanna Kramer

Překlad: PZ

[ZDROJ](#)